Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (pátého senátu)

7. července 2014*

„EZOZF — Záruční sekce — EZZF a EZFRV — Výdaje vyloučené z financování — Sušené hrozny — Víno — Výdaje vynaložené Řeckem — Jednorázová finanční oprava — Způsob výpočtu — Povaha postupu schvalování účetní závěrky — Vazba na výdaje financované Unií“

Ve věci T-376/12,

Řecká republika, zastoupená I. Chalkiasem, E. Leftheriotou a S. Papaïoannou, jako zmocněnci,

žalobkyně,

proti

Evropské komisi, zastoupené D. Triantafyllouem a H. Tserepa-Lacombe, jako zmocněnci,

žalované,

jejímž předmětem je návrh na zrušení prováděcího rozhodnutí Komise 2012/336/EU ze dne 22. června 2012, kterým se z financování Evropské unie vylučují některé výdaje vynaložené členskými státy v rámci záruční sekce Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF), v rámci Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a v rámci Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) (Úř. věst. L 165, s. 83), v rozsahu, v němž se týká Řecké republiky v souvislosti s odvětvím sušených hroznů za finanční roky 2007, 2008 a 2009 a s odvětvím vína,

TRIBUNÁL (pátý senát),

ve složení A. Dittrich, předseda, J. Schwarcz (zpravodaj) a V. Tomljenović, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: S. Spyropoulos, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 9. ledna 2014,

vydává tento

Rozsudek[2]

[*omissis*]

* Jednací jazyk: řečtina.

2 — Jsou uvedeny pouze body tohoto rozsudku, jejichž zveřejnění Tribunál považuje za účelné.

Řízení a návrhová žádání účastnic řízení

22 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 21. srpna 2012 podala Řecká republika projednávanou žalobu.

23 Řecká republika navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž se jí týká;

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

24 Komise navrhuje, aby Tribunál:

— zamítl žalobu;

— uložil Řecké republice náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

[*omissis*]

1.3 *K opravě výdajů v odvětví vína*

150 Řecká republika uplatňuje čtyři žalobní důvody proti opravě výdajů v odvětví vína. Podle třetího žalobního důvodu Komise provedla finanční opravy týkající se výdajů vynaložených více než 24 měsíců předtím, porušila zásadu právní jistoty a oslabila právo na obhajobu a právo být vyslechnut. Čtvrtý žalobní důvod vychází z nesprávného skutkového zjištění spočívajícího v tom, že k dodatečnému povolení vinařských ploch došlo způsobem, který nebyl v souladu s čl. 2 odst. 3 nařízení Rady (ES) č. 1493/1999 ze dne 17. května 1999 o společné organizaci trhu s vínem (Úř. věst. L 179, s. 1; Zvl. vyd. 03/26, s. 25). Pátý žalobní důvod vychází z okolnosti, že provedená oprava a způsob jejího výpočtu jsou v rozporu s článkem 31 nařízení č. 1290/2005 a s pokyny a že její důsledky byly nepřiměřené. Šestý žalobní důvod vychází z nesprávného skutkového zjištění při stanovování celkové dodatečně povolené vinařské plochy a průměrné hodnoty práv na výsadbu, z nedostatečného odůvodnění a z porušení zásady proporcionality.

Stanovisko útvarů Komise na konci správního řízení

151 V závěrečném stanovisku ze dne 12. března 2012 uložila Komise Řecké republice jednorázovou opravu ve výši 21 336 120 eur, takže částka původně navržená ve formálním sdělení ze dne 26. srpna 2010 byla snížena.

152 Pokud jde o opodstatněnost jednorázové opravy, ze souhrnné zprávy vyplývá, že dodatečné povolování vinic protiprávně osázených před 1. zářím 1998 provedené řeckými orgány na základě čl. 2 odst. 3 písm. a) nařízení č. 1493/1999 nebylo v souladu s právními předpisy (bod 7.2.1 souhrnné zprávy). Vzhledem k tomu, že neexistoval funkční registr vinic, nemohly být žádosti o dodatečné povolení protiprávně osázených ploch vyřizovány tak, aby byly zajištěny záruky nezbytné pro přezkum a pro dodatečné povolení v souladu s ustanoveními čl. 2 odst. 3 písm. a) nařízení č. 1493/1999, a řecké orgány neprokázaly, že by tyto osázené plochy odpovídaly plochám, které producenti, již podali žádost o dodatečné povolení, nebo jejich předkové předtím vyklučili, že za dřívější vyklučení nebyla vyplacena prémie podle unijních nebo vnitrostátních právních předpisů ani že producenti, již podali žádost o dodatečné povolení, neprodali ani nepřevedli práva na výsadbu spojená s tímto vyklučením (bod 7.2.1 souhrnné zprávy).

153 V souvislosti se způsobem výpočtu opravy vyplývá ze souhrnné zprávy, že Komise zejména s ohledem na nemožnost vypočítat přesně finanční dopad zjištěných nesrovnalostí vypočítala částku rovnající se poplatku podle čl. 86 odst. 1 a 2 nařízení Rady (ES) č. 479/2008 ze dne 29. dubna 2008 o společné organizaci trhu s vínem, o změně nařízení č. 1493/1999, (ES) č. 1782/2003, č. 1290/2005 a (ES) č. 3/2008 a o zrušení nařízení (EHS) č. 2392/86 a č. 1493/1999 (Úř. věst. L 148, s. 1), tedy poplatku rovnajícímu se nejméně dvojnásobku průměrné hodnoty odpovídajícího práva na výsadbu v daném regionu (bod 7.2.3 souhrnné zprávy). Na základě těchto ustanovení dospěla Komise k názoru, že postupy schvalování účetní závěrky nahrazují v některých případech legalizaci podle čl. 86 odst. 1 nařízení č. 479/2008, a to zejména tehdy, jde-li o dodatečná povolení vydaná řeckými orgány na základě čl. 2 odst. 3 nařízení č. 1493/1999, o kterých má za to, že jsou v rozporu s těmito ustanoveními (bod 7.2.3 souhrnné zprávy). Podle Komise je metoda založená na hodnotě práv na výsadbu vhodná pro výpočet finanční opravy odůvodněné s ohledem na trvalé nebezpečí, že z fondů budou v důsledku nelegalizování vinařských ploch prováděny protiprávní platby, jak stanoví článek 86 nařízení č. 479/2008 (bod 7.2.3 souhrnné zprávy).

154 Je třeba se nejprve zabývat pátým žalobním důvodem, vycházejícím z okolnosti, že provedená oprava a způsob jejího výpočtu jsou v rozporu s článkem 31 nařízení č. 1290/2005 a s pokyny a že její důsledky byly nepřiměřené, přičemž Řecká republika zpochybňuje právní základ, na němž byla stanovena finanční oprava.

Argumenty účastnic řízení

155 Řecká republika tvrdí, že Komise při výpočtu opravy uložené prostřednictvím obdobného použití čl. 86 odst. 1 a 2 nařízení č. 479/2008 jednala svévolně, neodůvodněně a v rozporu s článkem 31 nařízení č. 1290/2005 a s pokyny. Komise sice může podle posledně citovaného článku vyloučit některé částky z financování Unií, avšak dodatečná povolení, která nejsou v souladu s čl. 2 odst. 3 písm. a) nařízení č. 1493/1999, nelze považovat za výdaje financované z fondů v rozporu s unijními pravidly, za které lze v rámci schvalování účetní závěrky uložit opravu. Podle článku 31 nařízení č. 1290/2005 lze uplatnit jen opravu vypočtenou pomocí paušální sazby použité na výdaje financované z fondů, přičemž výpočet pomocí obdobného použití článku 86 nařízení č. 479/2008 není stanoven v žádném ustanovení týkajícím se schvalování účetní závěrky ani v posledně citovaném nařízení.

156 Dále Řecká republika tvrdí, že oprava se neváže ani k neprovedení klíčové či druhotné kontroly, ani k jakémukoli výdaji financovanému z fondů v rozporu s unijními pravidly, ani ke vzniku újmy způsobené fondu v důsledku neprovedení kontroly členským státem. Poplatek podle článku 86 nařízení č. 479/2008 navíc slouží k pokrytí nákladů členského státu pověřeného legalizací a nemůže odpovídat škodě způsobené fondu v důsledku dodatečného povolení protiprávně osázených ploch provedeného způsobem, který není v souladu s ustanoveními nařízení č. 1493/1999. Nakonec poukazuje Řecká republika na nepřiměřenost opravy.

157 Komise připouští, že metoda výpočtu uložené opravy není stanovena, nicméně tvrdí, že postup schvalování účetní závěrky může v souladu s čl. 86 odst. 1 druhým pododstavcem nařízení č. 479/2008 nahradit neprovedené postupy legalizace protiprávní výsadby. Účelem poplatku stanoveného tímto článkem není pokrýt výdaje a administrativní náklady vynaložené členským státem v důsledku opožděné legalizace protiprávní výsadby, nýbrž tento poplatek je vázán na hodnotu práva na výsadbu, jak uvádí samotný článek.

158 Komise se domnívá, že z nelegalizovaných ploch budou z důvodu jejich protiprávnosti vznikat výdaje na úkor SZP, a to v důsledku trvalého nebezpečí, že z fondů budou prováděny bezdůvodně platby s finančními dopady, které nelze přesně vypočítat. Metoda výpočtu finanční opravy založená na hodnotě práv na výsadbu je tudíž vhodná a není ani svévolná, ani neodůvodněná. Vychází totiž z nařízení č. 479/2008 a paušální částku určenou k náhradě ztrát způsobených fondům lze dovodit z hodnoty práv na výsadbu používanou pro výpočet poplatku za legalizaci. Komise poukazuje i na

skutečnost, že vzhledem k neznalosti částky podpor, jež budou přiznány v budoucnu, nemohla uplatnit svou ustálenou praxi v oblasti paušálních finančních oprav a mohla vycházet jen z hodnoty práv na výsadbu. Použití článku 86 nařízení č. 479/2008 navíc představovalo výhodu spočívající v legalizování dotčených vinic stejným způsobem jako uhrazením poplatku za legalizaci, neboť vinaři se následně mohli stát příjemci podpor.

Závěry Tribunálu

159 Nejprve je třeba připomenout ustanovení, na jejichž základě uložila Komise Řecké republice jednorázovou finanční opravu z důvodu, že dodatečné povolení vinic protiprávně osázených před 1. zářím 1998 provedené na základě čl. 2 odst. 3 písm. a) nařízení č. 1493/1999 nebylo v souladu s právními předpisy.

160 Článek 2 odst. 2 a 3 nařízení č. 1493/1999, ve znění nařízení č. 479/2008, stanoví:

„2. Hrozny, které byly sklizeny na plochách,

a) jež byly osázeny révou před 1. zářím 1998 a

b) jejichž produkce směla být v souladu s čl. 6 odst. 3 nebo čl. 7 odst. 4 nařízení (EHS) č. 822/87 uváděna do oběhu pouze za účelem destilace,

nesmí být použity k výrobě vína určeného k uvedení na trh. Produkty získané z těchto hroznů mohou být uváděny do oběhu pouze za účelem destilace. Přesto z nich nesmí být vyráběn žádný alkohol o skutečném obsahu alkoholu 80 % objemových nebo méně.

3. Pokud členský stát zhotoví přehled produkčního potenciálu podle článku 16, může se odchýlit od odstavce 2. Tato odchylka musí být poskytnuta před 31. července[m] 2008 a musí obsahovat povolení pro příslušné plochy k výrobě a uvádění určitých vín na trh.

Odchylka se poskytuje:

a) v případě, že příslušný producent před tím vyklučil jiný porost révy na ploše rovnocenné z hlediska čisté kultury, s výjimkou případů, kdy producent již obdržel na příslušnou plochu prémii za vyklučení podle vnitrostátních právních předpisů nebo právních předpisů Společenství

[…]“

161 Článek 86 odst. 1 a 2 nařízení č. 479/2008 stanoví:

„1. Producenti si do 31. prosince 2009 za poplatek nechají legalizovat případné plochy vinic osázené bez příslušného práva na výsadbu před 1. zářím 1998.

Aniž jsou dotčeny postupy v rámci schválení účetní závěrky, nevztahuje se první pododstavec na plochy legalizované na základě čl. 2 odst. 3 nařízení […] č. 1493/1999.

2. Výši poplatku uvedeného v odstavci 1 určují členské státy. Rovná se nejméně dvojnásobku průměrné hodnoty odpovídajícího práva na výsadbu v daném regionu.“

162 Jak plyne z bodu 158 tohoto rozsudku, měla Komise za to, že byla oprávněna uložit v rámci postupu schvalování účetní závěrky jednorázovou finanční opravu rovnající se částce poplatku, za nějž si producenti mohli nechat legalizovat plochy vinic osázené bez příslušného práva na výsadbu, stanoveného v čl. 86 odst. 1 nařízení č. 479/2008.

163 Dále je třeba připomenout judikaturu, podle které je cílem postupu schvalování účetních závěrek předkládaných členskými státy a týkajících se výdajů financovaných z fondů zejména konstatovat, že výdaje byly skutečně vynaloženy a že netrpí nesrovnalostmi (viz rozsudky Soudního dvora ze dne 7. února 1979, Francie v. Komise, 15/76 a 16/76, Recueil, s. 321, bod 28; ze dne 11. ledna 2001, Řecko v. Komise, C-247/98, Recueil, s. I-1, bod 13, a ze dne 19. září 2002, Německo v. Komise, C-377/99, Recueil, s. I-7421, bod 51). V rámci postupu schvalování souladu má Komise navíc povinnost provést finanční opravu, pokud výdaje, jejichž financování je požadováno, nebyly vynaloženy v souladu s unijními pravidly, neboť taková finanční oprava směřuje k tomu, aby se předešlo situacím, kdy k tíži fondů půjdou částky, které nesloužily k financování cíle sledovaného předmětnou unijní právní úpravou (výše uvedený rozsudek Soudního dvora ze dne 11. ledna 2001, Řecko v. Komise, bod 14, a rozsudek Soudního dvora ze dne 9. září 2004, Řecko v. Komise, C-332/01, Sb. rozh. s. I-7699, bod 63).

164 V této souvislosti čl. 31 odst. 1 nařízení č. 1290/2005, který v podstatě přejímá ustanovení čl. 7 odst. 4 nařízení č. 1258/99, stanoví, že pokud Komise při schvalování souladu zjistí, že výdaje uvedené v čl. 3 odst. 1 a v článku 4 nebyly uskutečněny v souladu s unijními pravidly, rozhodne, které částky mají být vyloučeny z financování Unií. Článek 3 odst. 1 obsahuje výčet výdajů financovaných v rámci řízení sdíleného mezi členskými státy a Unií z EZZF a článek 4 výčet výdajů financovaných v tomtéž režimu z EZFRV.

165 Je dále třeba poznamenat, že v bodech 24 a 26 odůvodnění nařízení č. 1290/2005 je kladen důraz na to, aby výdaje vynaložené členskými státy byly v souladu s unijními právními předpisy souvisejícími jednak s pravomocí Komise o nich rozhodovat, jednak se zpětným získáváním částek vyplacených z EZZF.

166 Konečně pokyny omezují diskreční pravomoc Komise při stanovování finančních oprav. Z přílohy 2 pokynů, která se týká finančních důsledků schvalování účetní závěrky, plyne, že jednotlivé úrovně paušálních oprav, které stanoví, se všechny vztahují na výdaje deklarované členskými státy.

167 Z bodů 161 až 166 tohoto rozsudku tedy vyplývá, že postup schvalování účetní závěrky podle čl. 31 odst. 1 nařízení č. 1290/2005 a z něj plynoucí finanční opravy se uplatní jen v případě, kdy výdaje provedly členské státy a byly financovány z EZZF nebo z EZFRV.

168 Argumenty uvedené na podporu pátého žalobního důvodu bude třeba zkoumat s ohledem na tyto úvahy.

169 Jádrem argumentace Řecké republiky je tvrzení, že uložená oprava je v rozporu s článkem 31 nařízení č. 1290/2005 a s pokyny, a to v podstatě proto, že se netýká výdajů financovaných z fondů v rozporu s unijními pravidly.

170 Je nutno konstatovat, že v důsledku jednorázové opravy, kterou uplatnila Komise, musí Řecká republika nést částku rovnající se poplatku, který podle čl. 86 odst. 1 a 2 nařízení č. 479/2008 mají nést producenti, již měli zájem legalizovat před 31. prosincem 2009 vinice osázené bez příslušného práva na výsadbu.

171 Tribunál musí konstatovat, že účelem poplatku stanoveného článkem 86 nařízení č. 479/2008 bylo umožnit legalizaci protiprávně osázených pozemků, z nichž by mohly fondům vzniknout protiprávní výdaje, a to díky tomu, že dotyční vinaři uhradí částku rovnající se nejméně dvojnásobku průměrné hodnoty odpovídajícího práva na výsadbu na legalizovaném pozemku. Z citovaného článku 86 ani z jiných ustanovení nařízení č. 479/2008 neplyne, že by tento poplatek měl nést členský stát jako důsledek nesplnění svých povinností nebo nedostatků v oblasti kontroly výdajů financovaných z fondů. Komise ostatně na otázku položenou v rámci organizačního procesního opatření a na jednání uznala, že žádné ustanovení nařízení č. 479/2008 ani žádný jiný unijní akt nestanoví metodu finanční opravy uplatněnou v projednávaném případě.

172 Je třeba shledat, že finanční oprava uplatněná v napadeném rozhodnutí nemá dostatečnou vazbu na jakýkoli výdaj financovaný z fondů, který by byl proveden v rozporu s unijními právními předpisy. Tato oprava je totiž přímo založena na poplatku, jehož účelem je umožnit legalizaci protiprávně osázených vinic podle čl. 86 odst. 1 druhého pododstavce nařízení č. 479/2008, které nemají souvislost s postupem schvalování účetní závěrky. Taková oprava proto podle judikatury nemůže být provedena v rámci postupu schvalování účetní závěrky (viz výše body 163 až 167).

173 Jednotlivé námitky Komise uvedené vůči argumentaci Řecké republiky nemohou tento závěr vyvrátit.

174 V první námitce Komise připouští, že metoda výpočtu uložené opravy není stanovena v právních předpisech, ale má za to, že postup schvalování účetní závěrky může v souladu s čl. 86 odst. 1 druhým pododstavcem nařízení č. 479/2008 nahradit neprovedené postupy legalizace protiprávní výsadby. Domnívá se, že výhradu, kterou unijní zákonodárce učinil v citovaném ustanovení, je třeba vykládat tak, že jí dává možnost uplatnit v rámci postupu schvalování účetní závěrky ustanovení čl. 86 odst. 1 prvního pododstavce nařízení č. 479/2008 a uložit členskému státu uhrazení poplatku stanoveného v těchto ustanoveních, když producent za tento poplatek nelegalizoval protiprávně osázené plochy.

175 V tomto ohledu je nutno konstatovat, že v hlavě V nařízení č. 479/2008, týkající se produkčního potenciálu, se kapitola I týká protiprávní výsadby a článek 86 stanoví povinnou legalizaci protiprávní výsadby provedené před 1. zářím 1998, kterou dříve upravoval čl. 2 odst. 2 a 3 nařízení č. 1493/1999. Článek 86 odst. 1 první pododstavec nařízení č. 479/2008 stanoví, že producenti si za poplatek nechají legalizovat tyto plochy, a to nejpozději do 31. prosince 2009. Článek 86 odst. 1 druhý pododstavec téhož nařízení stanoví, že aniž jsou dotčeny postupy v rámci schválení účetní závěrky, nevztahuje se první pododstavec na plochy legalizované na základě čl. 2 odst. 3 nařízení č. 1493/1999, jenž byl podle článku 122 nařízení č. 479/2008 použitelný do 31. července 2008, přičemž článek 86 tohoto nařízení vstoupil v platnost dne 1. srpna 2008.

176 V tomto kontextu je třeba brát v potaz, že účelem čl. 86 odst. 1 druhého pododstavce nařízení č. 479/2008 je upravit postavení ploch legalizovaných na základě čl. 2 odst. 3 nařízení č. 1493/1999, když stanoví, že legalizace ani poplatek podle čl. 86 odst. 1 prvního pododstavce se na tyto plochy nevztahují, protože tyto již byly předmětem dodatečného povolení dle dříve platné úpravy, a Komisi vyhrazuje možnost vyvodit důsledky z vadného provedení odchylky podle čl. 2 odst. 3 nařízení č. 1493/1999 v rámci postupu schvalování účetní závěrky.

177 Dále nelze připustit výklad Komise, podle kterého postup schvalování účetní závěrky nahrazuje postup legalizace protiprávní výsadby podle čl. 86 odst. 1 prvního pododstavce nařízení č. 479/2008, protože schvalování účetní závěrky umožňuje vyvodit důsledky jen z dodatečných povolení protiprávně provedených podle čl. 2 odst. 3 nařízení č. 1493/1999 u výdajů financovaných z fondů (viz výše body 163 až 167).

178 V odpovědi na organizační procesní opatření Komise rovněž namítla, že čl. 86 odst. 1 druhý pododstavec nařízení č. 479/2008 umožňuje mimo jiné vypořádat se s problémem zamítnutých žádostí o dodatečné povolení podle nařízení č. 1493/1999 a s otázkou rovného zacházení s již posouzenými žádostmi a s legalizacemi podle nařízení č. 479/2008. K prvnímu bodu je třeba poznamenat, že na protiprávně osázené vinice, u nichž byly žádosti o dodatečné povolení zamítnuty Řeckou republikou na základě nařízení č. 1493/1999, se od 1. srpna 2008 nevztahuje čl. 86 odst. 1 druhý pododstavec nařízení č. 479/2008, nýbrž čl. 86 odst. 1 první pododstavec téhož nařízení, jelikož žádné ustanovení producentům nezakazuje podat žádost o jejich legalizaci za poplatek stanovený tímto pododstavcem. U druhého bodu nelze připustit, aby rovné zacházení vedlo ke stejnému zacházení s producenty, kteří své žádosti o dodatečné povolení, respektive o legalizaci protiprávně osázených vinařských ploch předložili podle různých právních předpisů, jež stanovily různá kritéria legalizace, takže tito producenti se nenacházeli v totožných situacích.

179 Konečně argument Komise, která na jednání uvedla, že v souvislosti se způsobem nakládání s protiprávně osázenými plochami dodatečně povolenými na základě čl. 2 odst. 3 písm. a) nařízení č. 1493/1999 čelila mezeře v právní úpravě, je třeba jako skutkově naprosto nepodložený zamítnout, protože právě čl. 86 odst. 1 druhý pododstavec nařízení č. 479/2008, na nějž Komise ostatně odkazuje, je tím ustanovením, kterým se zohlednilo postavení těchto osázených ploch a v jehož důsledku byly výdaje generované těmito osázenými plochami vyloučeny z financování z fondů.

180 První námitku Komise je proto třeba zamítnout.

181 Ve druhé námitce se Komise domnívá, že z nelegalizovaných osázených ploch budou z důvodu jejich protiprávnosti vznikat výdaje na úkor SZP, a to v důsledku trvalého nebezpečí, že z fondů budou prováděny bezdůvodně platby s finančními dopady, které nelze přesně vypočítat. Metoda výpočtu finanční opravy, založená na hodnotě práv na výsadbu, je tudíž vhodná a není ani svévolná, ani neodůvodněná. Komise v podstatě tvrdí, že nebyla schopna uchopit výdaje vzniklé z osázených ploch, které byly dodatečně povoleny podle čl. 2 odst. 3 nařízení č. 1493/1999 protiprávně, a že metoda, kterou použila, je vhodná k nápravě tohoto problému.

182 Zaprvé je třeba poznamenat, že Komise v dopise s připomínkami ze dne 18. února 2009 uvedla, že podle článku 31 nařízení č. 1290/2005 může navrhnout, aby část výdajů financovaných z EZZF byla z financování Unií vyloučena. Již v této fázi řízení ovšem zaměřila celou pozornost na problematiku vinic protiprávně osázených před 1. zářím 1998. V tomtéž dopise s připomínkami totiž Komise stručně popsala nesrovnalosti, ke kterým podle ní došlo v rámci dodatečného povolování formou odchylek od čl. 2 odst. 3 nařízení č. 1493/1999, avšak dál nezmínila kontrolu výdajů vzniklých z protiprávně osázených vinic ani jejich možný dopad na financování Unií.

183 Zadruhé ze zápisu z dvoustranné schůzky ze dne 14. září 2009 vyplývá, že Komise zmínila informační schůzku, která se konala v rámci jednání o reformě společné organizace trhu s vínem, která vedla k formulaci znění článku 86 nařízení č. 479/2008 a na které její útvary vyjádřily svůj postoj. Z dvojstranné schůzky podle Komise vyplynulo, že pokud dodatečná povolení vinic protiprávně osázených před 1. zářím 1998, k nimž došlo na základě čl. 2 odst. 3 nařízení č. 1493/1999, nejsou v souladu s unijními právními předpisy, bude finanční oprava stanovena podle ustanovení článku 86 nařízení č. 479/2008. Takový postup měl umožnit legalizaci takové výsadby, „ačkoli povaha nesouladu má na trh s vínem trvající účinky, a to ode dne zjištění protiprávní výsadby“. Ze zápisu dále vyplývá, že Komise uznala, že uplatnění opakující se opravy může po 31. prosinci 2009 vést k povinnému vyklučení protiprávně osázených vinic, a že se pokusila s Řeckou republikou dohodnout na postupu navrhovaném jejími útvary, aby „se debata omezila“ zejména na určení údajů týkajících se rozsahu protiprávní výsadby a hodnoty práv na výsadbu sloužící jako základ pro výpočet finanční opravy.

184 Na dvojstranné schůzce konané dne 4. června 2009 Komise v této souvislosti navrhla určitý postup, který předložila Řecké republice ke schválení a jehož účelem bylo vyvodit důsledky z nesrovnalostí nastalých při uplatnění odchylek od čl. 2 odst. 3 nařízení č. 1493/1999 tak, že Řecká republika měla nést částku rovnající se poplatku, který má být podle čl. 86 odst. 1 nařízení č. 479/2008 odveden za legalizaci protiprávně osázených vinic.

185 Zatřetí Komise ve formálním sdělení ze dne 26. srpna 2010 setrvala na svém stanovisku k nedodržení zákazu vysazovat vinice bez práva na výsadbu i k nesouladu použití čl. 2 odst. 3 nařízení č. 1493/1999 v projednávaném případě s unijními právními předpisy. Řeckou republiku informovala o svém rozhodnutí navrhnout s ohledem na čl. 86 odst. 1 nařízení č. 479/2008 jednorázovou, a nikoli opakující se finanční opravu, a to navzdory trvajícím účinkům na trh s vínem. Následně posuzovala nesrovnalosti týkající se nesouladu provedení odchylek stanovených v čl. 2 odst. 3 nařízení č. 1493/1999. Komise se tudíž výslovně vzdala úmyslu uplatnit finanční opravu na výdaje financované z fondů a vzniklé z označených nesrovnalostí.

186 Začtvrté vyjádřila Komise v souhrnné zprávě závěr, že zejména s ohledem na nemožnost vypočítat přesně finanční dopad zjištěných nesrovnalostí nastalých při provádění čl. 2 odst. 3 nařízení č. 1493/1999 je metoda založená na hodnotě práv na výsadbu vhodná pro výpočet finanční opravy odůvodněné vzhledem k trvalému nebezpečí, že z fondů budou v důsledku nelegalizování vinařských ploch prováděny protiprávní platby, a že postupy schvalování účetní závěrky nahrazují v některých případech legalizaci podle čl. 86 odst. 1 nařízení č. 479/2008 (bod 7.2.3 souhrnné zprávy).

187 Nicméně ačkoli Komise v této souvislosti sdělila, že není možné přesně vypočítat finanční dopad zjištěných nesrovnalostí, je nutné konstatovat, že řecké orgány jí ještě předtím, než odeslala dopis s připomínkami ze dne 18. února 2009, zaslaly údaje umožňující obeznámit se s plochami dodatečně povolenými uplatněním čl. 2 odst. 3 nařízení č. 1493/1999 v každé z dotčených prefektur. Toto konstatování zpochybňuje argumentaci Komise, protože na rozdíl od toho, co sama tvrdí, mohla na základě takto předaných údajů požádat řecké orgány, aby v jednotlivých prefekturách určily pozemky, které byly dodatečně povolené neoprávněně, a podpory, které byly na tyto pozemky vyplaceny v rámci společné organizace trhu s vínem, nebo alespoň celkovou částku podpor vyplacených v tomto rámci podle prefektur.

188 Z úvah uvedených v bodech 182 až 187 tohoto rozsudku plyne, že Komise se v průběhu postupu schvalování účetní závěrky nepokusila o vyčíslení výdajů financovaných z fondů a vzniklých ze zjištěných nesrovnalostí, přestože vypočítat tyto finanční dopady nebylo – ačkoli sama Komise tvrdí opak – nevyhnutelně nemožné.

189 Druhou námitku Komise je proto třeba zamítnout.

190 Ve třetí námitce Komise tvrdí, že metoda výpočtu finanční opravy založená na hodnotě práv na výsadbu je vhodná, jelikož paušální částku určenou k náhradě ztrát způsobených fondům lze dovodit z hodnoty práv na výsadbu používané pro výpočet poplatku za legalizaci. Poukazuje rovněž na skutečnost, že vzhledem k neznalosti částky podpor, jež budou přiznány v budoucnu, nemohla uplatnit svou ustálenou praxi v oblasti v oblasti paušálních finančních oprav a mohla vycházet jen z hodnoty práv na výsadbu.

191 Zaprvé je třeba odkázat na body 182 až 187 tohoto rozsudku, ze kterých plyne, že se Komise nepokusila o vyčíslení ztrát fondů generovaných vinicemi, které byly dodatečně povoleny podle čl. 2 odst. 3 písm. a) nařízení č. 1493/1999 neoprávněně, ačkoli měla k dispozici údaje, které jí to v rámci postupu schvalování účetní závěrky podle čl. 31 odst. 1 nařízení č. 1290/2005 umožňovaly. Argument vycházející z neznalosti výše podpor, které mohly být přiznány v budoucnu, je navíc irelevantní, neboť na základě údajů poskytnutých řeckými orgány bylo možno určit pozemky, na které byly podpory neoprávněně vypláceny po dobu 24 měsíců před zasláním dopisu s připomínkami ze dne 18. února 2009, jak stanoví ustanovení čl. 31 odst. 4 písm. a) nařízení č. 1290/2005, což Komise ostatně na jednání uznala.

192 Zadruhé je třeba podotknout, že kdyby Komise skutečně neměla možnost přesně určit částku podpor neoprávněně vyplacených z titulu vinic, jež byly dodatečně povoleny podle čl. 2 odst. 3 písm. a) nařízení č. 1493/1999 neoprávněně, mohla by uplatnit paušální opravy stanovené v pokynech a jako základ pro výpočet vzít v každé z prefektur podpory vyplacené v rámci společné organizace trhu s vínem všem producentům a uplatnit procento opravy, které uzná za vhodné.

193 Třetí námitku Komise je proto třeba zamítnout.

194 Ve čtvrté námitce tvrdí Komise, že použití článku 86 nařízení č. 479/2008 představovalo výhodu spočívající v legalizování protiprávně osázených vinic stejným způsobem jako uhrazením poplatku za legalizaci, neboť vinaři se následně mohli stát příjemci podpor.

195 Tento argument je právně nesprávný ze dvou důvodů.

196 Nejdříve je třeba konstatovat, že v okamžiku uplatnění finanční opravy, a sice v den vydání napadeného rozhodnutí, tedy 22. června 2012, již nebylo možné protiprávně osázené vinice legalizovat na základě čl. 86 odst. 1 nařízení č. 479/2008, jelikož lhůta pro opatření stanovené tímto ustanovením uplynula dne 31. prosince 2009, což Komise ostatně na jednání výslovně uznala.

197 Dále je třeba poznamenat, že legalizace podle čl. 86 odst. 1 nařízení č. 479/2008 byla možná jen tehdy, když producent uhradil stanovený poplatek dotyčnému členskému státu. Naproti tomu žádné ustanovení tohoto nařízení nestanoví možnost legalizovat protiprávně osázené vinice tím, že dotyčný členský stát uhradí Komisi částku rovnající se onomu poplatku v rámci schvalování účetní závěrky; výhrada vyjádřená v čl. 86 odst. 1 druhém pododstavci nařízení č. 479/2008 nemůže mít takový dosah (viz výše body 175 až 179).

198 Nelze proto oprávněně tvrdit, že finanční oprava spočívající v tom, že dotyčný členský stát uhradí po 31. prosinci 2009 Komisi částku rovnající se poplatku podle článku 86 nařízení č. 479/2008, umožňuje legalizovat protiprávně osázené vinice, jelikož Komise nedoložila, že by nějaký unijní právní akt takovou formu legalizace umožňoval.

199 Čtvrtou námitku Komise je proto třeba zamítnout.

200 Z bodů 159 až 199 tohoto rozsudku vyplývá, že pátý žalobní důvod je opodstatněný, protože Komise uplatnila finanční opravu, která nemá vazbu na výdaje financované z fondů, a to vzhledem k postupu, který nemá oporu v žádném právním základu (viz výše body 175 až 179) a je v přímém rozporu s článkem 31 nařízení č. 1290/2005 i s čl. 86 odst. 1 druhým pododstavcem nařízení č. 479/2008 (viz výše body 163 až 165, 176 a 177).

201 Napadené rozhodnutí musí proto být v rozsahu, v němž vůči Řecké republice uplatňuje jednorázovou finanční opravu v odvětví vína, zrušeno a žaloba musí být ve zbývající části zamítnuta, aniž je nutné rozhodnout o třetím, čtvrtém a šestém žalobním důvodu.

K nákladům řízení

[*omissis*]

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (pátý senát)

rozhodl takto:

1) Prováděcí rozhodnutí Komise 2012/336/EU ze dne 22. června 2012, kterým se z financování Evropské unie vylučují některé výdaje vynaložené členskými státy v rámci záruční sekce Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF), v rámci Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a v rámci Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV), se v rozsahu, v němž vůči Řecké republice uplatňuje jednorázovou finanční opravu v odvětví vína, zrušuje.

2) Ve zbývající části se žaloba zamítá.

3) Každá z účastnic řízení ponese vlastní náklady řízení.

Dittrich Schwarcz Tomljenović

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 7. července 2014.

Podpisy.